

Indflydelse paa Sagens Støbne, og de Herrer, der ere mest mod Lovforslaget, have haft en ikke saa ganske ringe Bøjlighed til paa Sagens tidligere Trin og endnu i Dag ved den foregaaende Sag paa Dagsordenen at lægge deres Anskuelser for Dagen. Jeg vil derfor forsøge at komme til Ende og giver Ordet til 6te Landsstingsmand for 7de Kreds.

Madsen-Mygdal: Det høje Ting vil forstaa, at det ikke er nogen heldig Stilling for mig, naar Klokken er omtrent fem, og Tinget er træt og ønsker at faa denne Forhandling ført til Ende saa hurtigt som muligt, først nu at faa Ordet til at begrunde min Stilling til Lovforslaget i sin Helhed. Men jeg har i Betænkningen ikke stillet noget som helst Ændringsforslag, og jeg har erklæret, at jeg ikke ønskede at deltage i Forhandlingen om Ændringsforslagene eller i Afstemningen over disse. Derimod har jeg gjort nogle almindelige Bemærkninger i Betænkningen om selve Lovforslaget, og jeg har forbeholdt mig senere mundtlige Udtalelser i saa Henseende. Det er en Selvfølge, at jeg ønsker at indfri dette, jeg ønsker nemlig ikke at fremsætte Paastande uden nærmere at begrunde dem, men paa Grund af den stærkt fremrykkede Tid og i Henhold til Formandens Ønske skal jeg beslitte mig paa at indskrænke mig og fatte mig saa kort som muligt, og nærmest kun antyde de Bemærkninger, jeg havde i Sinde udførligere at fremsætte.

Først maa det være mig tilladt at gøre et Par Bemærkninger til den ærede 1ste Landsstingsmand for 6te Kreds (S. Pedersen). Da jeg forleden Dag havde erklæret, at jeg ikke agtede hverken at deltage i Forhandlingen om Ændringsforslagene eller i Afstemningerne, og altsaa paa en Maade havde afstaaet mig selv Ordet under anden og tredje Behandling om Ændringsforslagene, saa sølte det ærede Medlem Trang til at rette et temmelig stærkt Angreb paa mig. Han talte om et Parti, der vilde hindre Resultater, og saavidt jeg forstod ham, var det mig og mine Venner han sigtede til.

Formanden: Jeg tror, at ærede Medlemmer skulde Taleren det Hensyn at gøre det muligt, at man kan høre ham, hvilket nu næsten ikke er muligt under den Uro, der er i Salen. Det ærede Medlem vil saa vise det Hensyn, at han skulder sig saa meget som muligt at komme til Ende.

Madsen-Mygdal: . . . . . Jeg veed ikke, hvorfor det ærede Medlem har denne

Erfaring, at jeg og mine Venner ville hindre Resultater. Ja, hvis det er flette Resultater, han mener, saa kan han godt have Ret, thi det er min Blygt at gøre, hvad jeg kan for at hindre disse, men er det gode Resultater, veed jeg ikke rettere, end at det er min første Blygt paa denne Plads at bidrage, hvad jeg kan til at fremme gode Resultater. Havde jeg ikke en levende Opmærksomhed i den Retning, kan det ærede Medlem være sikker paa, at saa sad jeg ikke paa denne Plads. Men for Resten forstaaer jeg ikke, hvorfor man taler saa meget om, at vi, dette lille Mindretal, som man har talt saa meget om, skulde kunne hindre Resultater. Naar det høje Flertal baade i dette Ting og i det andet Ting ere enige om dem, hvorledes skulde vi saa kunne hindre de Resultater, der tilsigtedes. Det ærede Medlem talte noget om, at jeg vilde indføre ny Praksis ved ikke at stille Ændringsforslag eller deltage i Ændringer til Lovforslag, jeg i øvrigt var imod. Jeg veed ikke, hvor jeg har indført eller været med til at indføre denne nye Praksis. Jeg har vel Lov til at sige, at jeg ikke agter at deltage i Behandlingen af Ændringer til et Lovforslag, som jeg for mit Vedkommende anser for meget st. — Dernæst fandt det ærede Medlem, at det er et modsigende Standpunkt, jeg indtager, naar jeg har sagt i Betænkningen eller under Behandlingen i Udvalget, at Lovforslaget blev værre i sit Indhold, medens jeg mundtlig i Salen havde sagt, at Ændringerne dog havde indeholdt adskillige Forbedringer. Jeg vil bede det ærede Medlem lægge Mærke til, at jeg udtrykkelig sagde: Derjom jeg var en Ven af Ølstaten, maatte jeg erkende, at adskillige af de foreslaaede Ændringer ere Forbedringer; men paa den anden Side maa det, som fra de Herrer's Side er Forbedringer i Forslaget, fra mit Standpunkt blive betragtet som Forværrelser.

Dernæst skal jeg gaa over til at omtale de Hovedgrunde, jeg har mod Forslaget, som det foreligger, idet jeg som sagt skal nøjes med at antyde de Bemærkninger, jeg vilde gøre. Naar jeg har sagt, at Forslaget er forkasteligt i sit Princip, skal jeg ikke bevise det, men kun antyde, at naar man i det hele taget vil Reformere paa Stattevæsenets Omraade, skønner jeg ikke, at der er noget andet Hensyn at tage end at se et ramme Skatteevnen mere, end man hidtil har gjort, og dernæst tør jeg henvise til mine Bemærkninger under den foregaaende Sags Behandling med Hensyn til Alkoholbestatningen. Jeg kan ikke øjne den høiere Retfærdighed, der skulde ligge i at bestatte Alkohol i Øl